

Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία - 26/07/2009

- Πολιτική
- Ελλάδα
- Οικονομία
- Τέχνες
- Κόσμος
- Αθλητισμός
- Media

[Επιστροφή](#)

Έντυπη Έκδοση
Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, Κυριακή 26 Ιουλίου 2009

Νερό, η ευκαιρία του 21ου αιώνα

ΜΟΛΙΣ ΤΟ 9% ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΙΔΙΩΤΕΣ, ΑΓΟΡΑ ΠΟΥ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Του ΜΩΥΣΗ ΛΙΤΣΗ

ΞΕΧΑΣΤΕ το πετρέλαιο. Η επόμενη πλουτοπαραγωγική πηγή που βρίσκεται ήδη στο στόχαστρο μεγάλων πολυεθνικών επιχειρήσεων είναι το νερό. Το περιοδικό «Fortune» είχε χαρακτηρίσει το νερό ως «μια από τις μεγαλύτερες επιχειρηματικές ευκαιρίες στον κόσμο.

Θα είναι στον 21ο αιώνα ό,τι ήταν το πετρέλαιο για τον 20ό αιώνα». Και ο γενικός γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, Μπαν Κι-Μουν, είχε δηλώσει στο πρόσφατο Διεθνές Φόρουμ για το Νερό, που έγινε τον περασμένο Μάρτιο στην Κωνσταντινούπολη, ότι η έλλειψη νερού είναι «πιθανή αιτία για πολέμους και συγκρούσεις».

Επιχειρήσεις

Πάνω από το 90% της παροχής υπηρεσιών ύδρευσης και υγιεινής σε ολόκληρο τον κόσμο ανήκει στο Δημόσιο, υπάρχει ωστόσο ένα 9% (545 εκατ. άνθρωποι) υπηρεσιών ύδρευσης που παρέχεται από ιδιώτες. Το 1990 υπήρχαν μόνο δώδεκα χώρες, με ιδιωτικές υπηρεσίες παροχής πόσιμου νερού.

Σήμερα ο αριθμός τους έχει φθάσει στις 56, και αν συνυπολογιστούν και οι υπηρεσίες διαχείρισης υδάτινων πόρων, υγιεινής και πόσιμου νερού, ιδιωτικές υπηρεσίες παρέχονται σε περισσότερες από 100 χώρες. Η αγορά νερού υπολογίζεται σήμερα σε 500 δισ. δολάρια το χρόνο και εκτιμάται ότι στα επόμενα λίγα χρόνια μπορεί να φθάσει στα 3 τρισ. δολάρια.

Τη δεκαετία του 1990 διεθνείς οργανισμοί, όπως το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα, άσκησαν ποικιλώνυμες πιέσεις για συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην παροχή νερού. Οι ιδιωτικοποιήσεις στο νερό δεν αφορούν μάλιστα μόνο τις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά και χώρες όπως οι ΗΠΑ και ο Καναδάς, όπου μόνο το 5% της αγοράς βρίσκεται αυτή τη στιγμή σε ιδιώτες, αλλά με μεγάλα έργα

σε εξέλιξη σε πολιτείες όπως η Ατλάντα, η Ιντιανάπολις και το Πουέρτο Ρίκο και σε περιοχές του Καναδά όπως το Μονκτόν, το Χάλιφαξ και το Χάμιλτον.

Πολυεθνικές εταιρείες εμφιάλωσης, όπως η Coca-Cola και η PepsiCo, επιχειρήσαν πρόσφατα να ανοίξουν δουλειές για την εκμετάλλευση των υδάτινων πόρων στην Κεράλα της Ινδίας, συναντώντας έντονες αντιδράσεις, με τις τοπικές αρχές να ακυρώνουν τελικά τις σχετικές άδειες. Δυναμικές αντιδράσεις και ταραχές σημειώθηκαν και στη Βολιβία και την Αργεντινή.

Οι τρεις μεγαλύτερες πολυεθνικές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στον τομέα του νερού είναι η γαλλική Suez, η οποία

εξυπηρετεί 117,4 εκατ. ανθρώπους στον κόσμο, η επίσης γαλλική Veolia Environment (Vivendi) με 108,2 εκατ. και η γερμανική εταιρεία κοινής ωφελείας RWE (Rheinisch-Westfälisches Elektrizitätswerk) με 69,5 εκατ., πριν πουλήσει τη θυγατρική της βρετανική εταιρεία υδάτων Thames Water στην αυστραλέζικη Kemble Water. Οι άλλες μεγάλες πολυεθνικές στον κλάδο του νερού είναι η ισπανική Aguas de Barcelona (35,2 εκατ.), η γαλλική SAUR (33,5 εκατ.) και η βρετανική United Utilities (22,1 εκατ.).

Σχεδόν το 50% του πληθυσμού της Γης θα ζουν σε περιοχές όπου το νερό θα σπανίζει το 2030, εκτιμά έκθεση του ΟΗΕ, η οποία υπολογίζει ότι περί το ένα εκατομμύριο άνθρωποι ζουν χωρίς πρόσβαση σε πόσιμο νερό. Υπάρχουν σήμερα 1,4 κυβικά χιλιόμετρα νερού στον πλανήτη, αλλά σχεδόν το 97% είναι αλμυρό νερό. Το μεγαλύτερο μέρος του πόσιμου νερού υπάρχει σε μορφή πάγων ή βρίσκεται βαθιά στο έδαφος, επιτρέποντας μόνο ένα πολύ μικρό μέρος για ανθρώπινη χρήση.

Ανιση κατανομή

Οι περισσότεροι ειδικοί εκτιμούν ότι υπάρχει αρκετό νερό, αλλά όπως, όλα τα αγαθά και πλουτοπαραγωγικές πηγές, το πρόβλημα βρίσκεται στην άνιση κατανομή του.

Για παράδειγμα, οι κάτοικοι της Βορείου Αμερικής έχουν πρόσβαση σε πάνω από 6.000 κυβικά μέτρα ανά άτομο το χρόνο, τα οποία μάλιστα είναι αποθηκευμένα, ενώ στην πάμφτωχη Αφρική η πρόσβαση κατά μέσο όρο είναι σε λιγότερο από 700 κυβικά μέτρα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Παγκόσμιου Συμβουλίου Νερού (World Water Council), η γεωργία καταλαμβάνει το 66% της κατανάλωσης νερού, η βιομηχανία το 20% και η οικιακή κατανάλωση το 10%.

© 2009 Χ.Κ. Τεγόπουλος Εκδόσεις Α.Ε.